

Bet. over Lovf. om Sparekasser.

skrifter angaar, formentligen er fra det Tidspunkt, da Vedtagterne erholde Stadfæstelse, at deres bindende Kraft maa indtræde, og der, hvad de øvrige angaar, ikke forekommer Udvalget tilstrekkelig Grund til efter Lovens Emanation at give nogen Udsættelse med deres Krafttræden, har man ment, at Bestemmelsen i § 8 om, at den 1ste Januar 1880 skulde være den Tid, fra hvilken Loven skulde regnes at gjælde, helst maatte udgaa.

Nogle andre mindre betydende Ændringsforslag anser man det ikke nødvendigt her nærmere at motivere.

Mindretallet (Haae og Rammesfow) kan vel i det Hele slutte sig til de almindelige Betragtninger, der ere fremsatte ovenfor, men maa dog fremhæve, at Sparekasserne ikke ere nye hos os, at de have virket i en lang Aarrække og virket med Held, at de have været saa godt administrerede, at der, som ovenfor omtalt, kun ved en enkelt har været Tale om Tab for dem, der have gjort Indskud i dem. Naar der derfor skal gives en Lov paa dette Omraade, maa Hensigten ikke være, at Statsmagten skal gribe ind paa saadan Maade, at den omordner disse Pengeinstituter, men at den støtter dem. Derfor er det Mindretallets Anskuelse, at en Sparekasselov saa lidt som muligt skal blande sig i deres administrative Forhold, saasom Bestemmelserne om Rente af Indskud, Dagen for Regnskabsafslutningen m. m., hvilket Alt bør indrettes efter de Forhold og efter det Omfang, hvorunder den enkelte Sparekasse skal virke. Derimod mener Mindretallet, at det bør være en Sparekasselovs Opgave at give skarpe Bestemmelser om Regnskabsaflæggelsen, Statusopgjørelsen, Regnskabsbernes Revision og Eftersyn af Beholdningerne.

I Overensstemmelse med disse Betragtninger har Mindretallet sluttet sig til Flertallet i de Ændringsforslag, som gaa ud paa at give Bestyrelserne en større Frihed, end Lovforslaget indeholder, og har i enkelte Spørgsmaal foreslaaet yderligere Ændringer i samme Retning. Det er saaledes en Selvsølge af, hvad ovenfor er udtalt, at det hverken har kunnet slutte sig til Lovforslagets § 2 c. eller Flertallets Ændringsforslag til det. Mindretallet erkjender fuldt vel, at det er heldigst, om Sparekasserne kunne baseres paa en lav Rentefod for Indskudene, at Udlaanene kunne ske, i det Mindste hvor der gives Pant i faste Eiendomme, paa saadanne Betingelser, at der der ved kan virkes gaavnligt paa Pengeforholdene i det Hele, men det veed ogsaa, at der er Sparekasser, ved hvilke de foreslaaede Begrændsninger af Renten af Udlaan vilde virke forstyrrende og endog fuldstændig ødelæggende, ligesom det ogsaa maa anse det for antageligt, at der kan komme Lidet, under hvilke det vil blive en Nødvendighed for flere Sparekasser at forhøje Rentefoden, saafremt

de ikke ville udsætte sig for betydelige Opfigelser.

§ 2 f. er foreslaaet, at Aarsregnskabet skal afsluttes den 31te December. Som allerede nævnt anser Mindretallet det for urigtigt, at en Sparekasselov indeholder Regler om saadanne Forhold. Det foreslaar derfor principaliter, at Bestemmelsen udgaa men subsidiært, at 31te December forandres til 31te Mars. 31te December er nemlig en uheldig Tid for Afslutningen, da Terminsforretningerne ikke kunne ventes fuldt afviklede til den Dag. Dette har ogsaa viist sig ved nogle Sparekasser, idet de have haft 31te December til Afslutningsdag, men have gjort Forandringer heri.

I samme § 2 f. indeholdes Bestemmelser om, at de Effekter, i hvilke Sparekassernes Midler ere anbragte, skulle optages i Regnskaberne, og efter hvilke Regler deres Kurs skal opføres. — Mindretallet har her savnet en Bestemmelse om, hvorledes Eiendomme, som en Bestyrelse har enten anskaffet til eget Brug eller maattet overtage for Gjæld, skulle ansættes til Værdi. Det har ment, at det vilde være rigtigt, at der gives faste Regler herfor, og har derfor tilladt sig at foreslaa en Tilføjning, som gaar ud paa, at saadanne Eiendomme kun skulle opføres til en Værdi, som svarer til, hvad der efter Grundsatningerne for Udlaan af Umyndiges Midler vilde have været tilladt at udlaane i dem.

Med Hensyn til Ændringsforslaget til Udvalgets Forslag til § 2 g. og til § 4 skal Mindretallet kun bemærke, at det ikke er muligt nu allerede at danne sig en bestemt Forestilling om, hvor stort Omfang det Arbejde vil faae, som denne Lov vil give Ministeriet. Mindretallet mener derfor, at det er rigtigt, at der ikke i denne Lov fastsættes Noget om, at et nyt Kontor oprettes, eller om de Udgifter, som Loven vil medføre, men at den Bestemmelse er tilstrækkelig, som Lovforslaget indeholder, nemlig, at de fornødne Midler bevilges ved de aarlige Finantslove.

Lovforslaget indstilles saaledes til Vedtagelse med følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

1) Af Udvalget: I 2den Linie forandres: „at erhverve“ til: „at ansøge om“.

2) Af Samme: Efter „til“ i Linie 6 indfyldes: „uden særlig Bevilling for Raantagerne.“

3) Af Samme: I Linie 7 forandres: „have erholdt“ til: „erholde“.

4) Af Samme: I Stedet for Ordene: „kan — tilbagetages“ i sidste Linie sættes: „kan Indenrigsministeren sjerne Bestyrelsen og indsætte en anden til at fungere i dens Sted, indtil en ny vedtægtsmæssig Bestyrelse kan blive indrettet, eller efter Omstændighederne endog tage Stadfæstelsen tilbage. Spørgsmaalet, om Stadfæstelsen i